

CRISTIAN
SEGURA

EL SECRET DE ...

Josep Maria Fonalleras

La vida de l'escriptor Josep Maria Fonalleras que inspira *Climent* (Amsterdam) sembla una existència cosida per detalls literaris. L'acció transcorre entre diverses ciutats, Girona, Paris, Roma i Barcelona; la capital italiana és el motor de l'argument. Climent hi va, els seus amics també. Com Fonalleras i la seva quadrilla d'amics i gent de la cultura de Girona. Les pïcades d'ullet a les seves experiències romanes són *siccoses* i nombroses. Quedem-nos només amb la primera pàgina del llibre: qui és el poeta gironí que marxa a viure una temporada a Roma i que acaba tornant sense haver trepitjat un cafè?

«El que és segur és que, a difèrència d'un poeta que conec i que sé que s'hi va estar una tempora-

da, aniré a fer cafès. Ell no hi anava mai». Aquest poeta anònim és el seu bon amic Antoni Puigverd. Aquest va instal·lar-se uns mesos a Roma per escriure la seva novel·la *La gàbia d'or* (Empúries). De retorn, Puigverd va explicar a la colla gironina que en aquells mesos no havia sortit de la residència eclesiàstica on s'havia tancat per trobar la inspiració i escriure. No va trepitjar cap cafè. Aquest seria el pecat de Puigverd. I per què un cafè? Per què no una pizzeria o un cinema? Aquest és un altre secret, el secret del l'origen de tot plegat. I també el trobem a la primera pàgina de *Climent*: Climent diu que vol prendre el cafè cada dia a Sant'Eustachio. Era la cafeteria favorita del sacerdot filòleg Mòdest Prats, l'àlma mater del grup

de gironins que cada any feien una escapada cultural i gastronòmica a Roma. Diu el llibreter Guillem Terribas que tot va començar amb unes visites llampac que es permetien quan Ryanair es va instal·lar a Girona. Feien un recorregut de cafeteries i racons de Roma que havien d'avaluar en un cartonet. «Sant'Eustachio guanyava la puntuació més alta», diu Terribas. En un parell d'ocasions, Fonalleras va conduir el grup a visitar la tomba del poeta John Keats. Això també queda registrat a la primera pàgina de *Climent*.

Fonalleras recorda un cop, quan el grup ja era davant la tomba de Keats, que ell va recitar en català *L'oda a una urna grega* i el filòleg i polític Francesc-Francisco Busquets, en anglès. ♦♦